

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

13 JANUARI 1995

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren L. Goutry en A. Schellens –

houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In de beleidsbrief inzake sociaal-cultureel werk voor volwassenen, ingediend door de heer Hugo Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, worden, op grond van verschillende elementen van analyse, een aantal uitgangspunten geformuleerd voor een beleid inzake sociaal-cultureel werk.

Een belangrijk deel van de beleidsbrief heeft betrekking op de herordening van het volksontwikkelingswerk, waarbij ter realisatie van de doelstellingen van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen drie belangrijke kanalen worden vooropgezet : de verenigingen, de instellingen en de diensten.

Ben herordening in verenigingen, instellingen en diensten ligt bijgevolg voor de hand en sluit aan bij de motie van aanbeveling die de Vlaamse Raad goedkeurde naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief.

Het voorliggende voorstel van decreet wenst uitvoering te geven aan die aanbeveling met betrekking tot de subsidieregeling voor de instellingen.

Ook het decreet van 1978 voor de instellingen is aan herziening toe. Voorliggend decreet vertrekt van de term volksontwikkelingswerk. Deze term omvat zowel het vormingswerk als het ontwikkelingswerk.

Door allerlei maatschappelijke ontwikkelingen komt steeds meer de klemtoon te liggen niet enkel op het communatieve en dialogale leren, maar ook op het instrumentale leren.

Het onderscheid tussen vormingswerk en ontwikkelingswerk is in de regelgeving niet vast te leggen, omdat dit onderscheid vaak situationeel bepaald is. Bovendien wil het decreet niet enkel aandacht schenken aan het vormingswerk, maar ook aan het ontwikkelingswerk.

Wat de organisatie van het globale instellingenaanbod betreft, voorziet het decreet in enkele belangrijke innovaties. Het decreet opteert onder meer resoluut voor een schaalvergroting van de instellingen. De voordelen zijn legio : een grotere deskundigheid, een betere specialisatie, een betere planning, een soepeler taakverdeling binnen het personeelskader, en andere.

Schaalvergroting brengt tevens een rationalisatie en een betere planmatigheid meer. Door te opteren voor landelijke instellingen wordt ook een oplossing gegeven aan de ongelijkmatige spreiding van de instellingen over Vlaanderen.

Grotere instellingen krijgen eveneens meer mogelijkheden om zich een duidelijk profiel eigen te maken, zodat het ruime publiek een duidelijker en verscheiden aanbod krijgt.

Sommige instellingen zullen allicht nu reeds aan de voorwaarden voldoen. Andere instellingen zullen de normen pas bereiken na fusie.

Een andere mogelijkheid is de vorming van een samenwerkingsverband, waarbij diverse instellingen hun aanbod bundelen in een globaal pakket. Deze weg naar schaalvergroting gaat niet zover als de fusie van bestaande instellingen, maar kan daar uiteraard wel toe leiden.

De samenwerkingsverbanden hebben ook het enorme voordeel dat kleinere organisaties, die overkomen van een vroegere regelgeving, zoals bijvoorbeeld het zogenaamde koninklijk besluit van 1967 of het zogenaamde vijfde decreet van 1985, meteen, zonder hun eigenheid te verliezen, kunnen overstappen naar het nieuwe decreet op de instellingen.

Daardoor ontstaat tevens een geringere druk op de erkenningsdrempel, omdat kleinere v.z.w.'s zelf een samenwerkingsverband kunnen vormen en door de samenbundeling van krachten wel aan de normen van het nieuwe decreet kunnen beantwoorden.

De erkenningsvoorwaarden en de normen voor subsidiëring maken geen onderscheid tussen de autonome landelijke instellingen en de landelijke samenwerkingsverbanden. In beide situaties worden stimulerende maatregelen voorzien in de vorm van bijkomende coördinerende educatieve personeelsleden.

Naast deze schaalvergroting op het landelijk vlak wordt ook de mogelijkheid geboden tot een schaalvergroting op een grootstedelijk of regionaal vlak.

Onderhavig decreet wil ten slotte nog een aantal aanpassingen en verbeteringen ten opzichte van het decreet van 1978 doorvoeren.

Zo wordt gedacht aan onder meer het wegwerken van het onderscheid in subsidiëringsvoeten tussen de verschillende personeelsleden, stimulansen voor langlopende programma's, duidelijkheid in verband met bewijsmateriaal, een duidelijkere regeling voor de opsplitsing van programma's, en andere.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel verwijst naar de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 2

Dit artikel verduidelijkt een aantal begrippen.

Het ontwikkelingswerk wordt aangezien als een sector van het sociaal-cultureel werk. Meteen komt het decreet tegemoet aan ontwikkelingen van de laatste jaren om het toepassingsgebied te verruimen.

Vormings- en ontwikkelingswerk worden samengenomen. Beide soorten programma's zullen voortaan in aanmerking worden genomen. Toch bepaalt dit decreet in artikel 8 een zogenaamde benedengrens : een aantal activiteiten of programma's worden voor de toepassing van het decreet uitgesloten. Een aantal andere activiteiten komen slechts in aanmerking op voorwaarde dat zij kaderen in een ruimer programma.

Ook geeft artikel 2 een omschrijving van wat bijzondere doelgroepen zijn. Onder handicap wordt verstaan : een langdurige en belangrijke beperking van kansen tot sociale integratie van een persoon tengevolge van een aantasting van de mentale, psychische, lichamelijke of zintuiglijke mogelijkheden.

Onder situatie van kansarmoede wordt verstaan : een structurele en door de persoon of groep ongewilde vorm van uitsluiting uit het sociale leven, veroorzaakt door een cumulatieve van achterstellingsfactoren op diverse levensdomeinen.

Artikel 3

De uitvoering van het decreet gebeurt binnen de beschikbare begrotingskredieten.

Artikel 4

De zelfstandige werking van een instelling wordt aangetoond via de rechtspersoonlijkheid, het eigen personeel, de eigen boekhouding, eigen inkomsten, eigen activiteiten.

De statuten vermelden de algemene en/of specifieke doelstellingen evenals het doelpubliek.

Artikel 5

Het is een optie om in principe alleen de activiteiten te honoreren die plaatsvinden binnen de Vlaamse Gemeenschap. Gelet op de realiteit waarbinnen het instellingenwerk zich vandaag afspeelt, werden in de tweede en derde paragraaf beperkte uitzonderingen op dit principe voorzien. De uitzonderingen betreffen enerzijds activiteiten binnen de andere gemeenschappen en Nederland en anderzijds de instellingen die over vaste infrastructuur beschikken binnen de andere gemeenschappen.

Artikel 6

Dit artikel bevat de formele erkenningsvoorwaarden en de minimale normen. De erkenningsdrempel wordt op 3.000 uren gelegd. Gelet op de eigen verantwoordelijkheid van elk bestuursniveau, in casu deze van de Vlaamse Gemeenschap, voorziet dit artikel in een verplichte landelijke spreiding als erkenningsnorm met criteria inzake spreiding van programma's en deelnemers.

In afwijking van dit uitgangspunt is de erkenning mogelijk van niet-landelijke instellingen op voorwaarde dat zij de drempel halen van 5.000 uren en pluralistisch zijn. In tegenstelling tot de landelijke instelling, die een samenwerkingsverband kan zijn van autonome instellingen, bestaat deze mogelijkheid niet voor de niet-landelijke instellingen. De andere erkenningsvoorwaarden behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 7

De samenwerkingsverbanden worden gelijkgesteld met de landelijke instellingen. Zij moeten minstens twee instellingen groeperen. Een aantal bijkomende voorwaarden worden gesteld, waaruit een eenheid van visie en handelen moet blijken en waardoor het samenwerkingsverband ook tot een eigen profiel en aanbod komt.

Het samengaan is enkel mogelijk op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet en gedurende de aansluitende overgangperiode van drie jaar ; het samengaan is bovendien enkel mogelijk tussen organisaties die op dit ogenblik gesubsidieerd worden binnen de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Dit betekent dat organisaties die niet voldoen als instelling en die niet in een samenwerkingsverband zijn getreden na de overgangperiode van drie jaar, niet langer gesubsidieerd kunnen blijven.

Dit betekent eveneens dat na de periode van drie jaar slechts erkenningen mogelijk zijn van instellingen en niet van samenwerkingsverbanden.

Dit betekent nog dat nieuwe initiatieven die later ontstaan en die onvoldoende groot zijn om als instelling erkend te worden, enkel aanleiding kunnen geven tot uitbreiding van de activiteiten – zonder autonomie in hoofde van het nieuwe initiatief – van bestaande erkende instellingen of samenwerkingsverbanden.

De mogelijkheid van een samenwerkingsverband bestaat niet voor de niet-landelijke instelling.

Artikel 8

De eerste paragraaf behandelt de voorwaarden waaraan de programma's moeten voldoen : duur en spreiding, deelnemers, . . .

Tevens worden een aantal administratieve verplichtingen met betrekking tot deelnemerslijst en wervingsmateriaal duidelijk vastgelegd.

De norm van 500 uren per gesubsidieerd educatief personeelslid blijft behouden. Grosso modo worden op dat punt de bepalingen van het decreet van 1978 overgenomen. Een uitzondering hierop vormt de regeling met betrekking tot de „omgezette” personeelsfunctie van artikel 19, § 3 (zie toelichting bij artikel 19).

Paragraaf 2 regelt de splitsing van programma's.

In paragraaf 3 wordt de benedengrens van het vormings- en ontwikkelingswerk in instellingen geëxpliciteerd. Een aantal programma's worden voor de toepassing van dit decreet uitgesloten. Een aantal andere activiteiten kunnen slechts op voorwaarde dat zij kaderen in een ruimer programma. Een kookprogramma in het kader van het probleem van de zelfredzaamheid van mannen, is aldus een subsidiabel programma.

Artikel 9

Dit artikel regelt de werking ten behoeve van bijzondere doelgroepen. De regeling komt er op neer dat de gepresteerde uren dubbel tellen en dat er afwijkingen worden voorzien, wat de duur van de cursus en het aantal deelnemers betreft.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen instellingen die uitsluitend met bijzondere doelgroepen werken en gewone instellingen die, naast de gewone werking, een aanbod voor bijzondere doelgroepen uitwerken.

In het eerste geval moet minstens 70 percent van de programma's gerealiseerd zijn met deelnemers uit de bijzondere doelgroep. In het tweede geval kan hoogstens slechts 10 percent van het globale aanbod van de instelling genieten van de facilitaire maatregelen.

Artikel 10

Dit artikel regelt de erkenningsprocedure en stelt onder meer dat het vereiste minimumpakket moet gerealiseerd zijn gedurende minstens één jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning.

De referteperiode loopt derhalve van 1 mei tot 30 april, om te kunnen worden erkend vanaf 1 januari daaropvolgend.

Artikel 11

Dit artikel voorziet in de opheffing van de erkenning ingeval de instelling op het samenwerkingsverband niet meer voldoet aan een aantal formele erkenningsvoorwaarden. Voorbeelden : de statuten zijn niet meer in orde, de spreiding beantwoordt niet aan de normen . . .

Dit sanctioneringsartikel moet samen gelezen worden met artikel 25, dat in een andere meer genuanceerde sanctionering voorziet ingeval van onregelmatigheid bij de werking. De opheffingsprocedure wordt in een besluit van de Vlaamse regering verder uitgewerkt.

Artikel 12

Dit artikel behoeft geen toelichting aangezien het een klassieke subsidieregeling betreft.

Artikel 13

De basissubsidie is een vast bedrag voor alle erkende instellingen en erkende samenwerkingsverbanden. De basissubsidie wordt slechts één keer uitgekeerd aan het samenwerkingsverband en niet aan de aangesloten instellingen.

Artikel 14

De personeelssubsidie bedraagt voor alle personeelsleden 95 percent van de salarisschalen die als bijlage bij het decreet zijn gevoegd. Paragraaf 2 bepaalt de loonkostelementen waarmee rekening is gehouden voor de vaststelling van de forfaitaire salarisschalen. De salarisschalen zijn uitgedrukt aan het indexcijfer van november 1994. De verdere evolutie van deze salarisschalen is geregeld in de paragrafen 4 en 5. Op deze wijze wordt decretaal uitvoering gegeven aan de beslissing van de Vlaamse regering om de salarisschalen van de volgers los te koppelen van de salarisschalen uit het onderwijs en de ambtenarij.

Artikel 15

Aan de beslissing van de Vlaamse regering om de salarisschalen van de volgers los te koppelen van de salarisschalen uit het onderwijs en de ambtenarij, werd uitvoering gegeven door een besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1994. In dit besluit werden de oorspronkelijke verwijzingschalen vervangen door eigen salarisschalen voor de sociaal-culturele sector.

De hernummerde salarisschalen zijn gebaseerd op de oorspronkelijke verwijzingschalen en zijn in dit decreet rechtstreeks overgenomen uit het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1994, evenwel met een aangepaste nummering en integratie van de in artikel 14 opgesomde loonkostelementen. De nieuwe salarisschalen zijn vervat in de bijlage bij dit decreet. Het aantal salarisschalen is herleid tot vijf, rekening houdend met het opleidingsniveau per uitgeoefende functie.

Aldus wordt tegemoetgekomen aan de realiteit van de opleidingsniveau's in de sector. Tegelijk wordt inzake subsidiëring de taak van de administratie vergemakkelijkt door een eenvoudigere regelgeving.

De derde paragraaf van dit artikel bevat een regel ter vereenvoudiging van de toepassing van de subsidiëring.

Voor de personeelsleden die op dit ogenblik gesubsidieerd worden en die toch niet zouden voldoen aan de gestelde opleidingsvereisten, is een regeling opgenomen.

Voor de omgezette educatieve personeelsfunctie geldt een forfaitaire personeelssubsidie.

Artikel 16

Een voorbeeld kan de toepassing van dit artikel verduidelijken : een instelling heeft recht op een subsidiabele personeelsbezetting van 6 educatieve personeelsfuncties (naast 1 staffunctie en twee administratieve functies).

Mogelijkheden zijn bijvoorbeeld :

1. een voltijdse tewerkstelling van 6 personeelsleden ;
2. een halftijdse tewerkstelling van 12 personeelsleden ;
3. een deeltijdse tewerkstelling van 8 personeelsleden à rato van 3/4 per personeelslid ;
4. een voltijdse tewerkstelling van 4 personeelsleden, een 3/4 tewerkstelling van 2 personeelsleden en een 1/4 tewerkstelling van 2 personeelsleden.

In de eerste drie gevallen komt de volledige personeelsbezetting voor subsidiëring in aanmerking, want beantwoordend aan de voorwaarden van dit artikel.

Mogelijkheid 4 daarentegen leidt tot een subsidieverlies van 2 keer een 1/4 personeelsfunctie.

De tweede paragraaf van dit artikel verhindert de subsidiëring wanneer de deeltijdse tewerkstelling zo over de onderscheiden subsidiabele functies (educatief/staf of administratief) wordt opgesplitst dat de tewerkstelling in één welbepaalde functie (educatief/staf of administratief) niet meer minstens halftijds is, niettegenstaande de tewerkstelling in de instelling meer dan halftijds is.

Voorbeeld : een instelling heeft recht op een personeelsbezetting van 6 educatieve personeelsfuncties, een staffunctie en twee administratieve personeelsfuncties.

De volgende personeelsbezetting wordt ter subsidiëring aangeboden :

1. een voltijdse tewerkstelling van 1 staffunctie, 5 educatieve functies en 1 administratieve functie ;
2. een 3/4 tewerkstelling van 1 educatief en 1 administratief personeelslid ;
3. een halftijdse tewerkstelling van een personeelslid, zijnde 1/4 in een educatieve functie en 1/4 in een administratieve functie.

De subsidiëring van deze laatste halftijdse tewerkstelling is uitgesloten ingevolge de tweede paragraaf van dit artikel.

Artikel 17

Dit artikel voorziet, zoals in het verleden, in een koppeling van de forfaitaire werkingssubsidie aan de gesubsidieerde educatieve functie.

Dit artikel voorziet tevens in een stimulans voor de instellingen die langdurige programma's aanbieden.

Artikel 18

De forfaitaire bedragen in het decreet kunnen geïndexeerd worden.

Artikel 19

Dit artikel bepaalt de normen van de subsidiëring voor het subsidiabele personeelsbestand van de erkende instellingen en samenwerkingsverbanden.

Per 500 volle uren wordt een educatief personeelslid gesubsidieerd. Per 750 volle uren wordt een halftijds administratief personeelslid gesubsidieerd. De verhouding educatieven tot administratieve komt aldus op 3 tot 1. Iedere erkende landelijke instelling of landelijke samenwerkingsverband krijgt een bijkomend educatief personeelslid, dat zelf geen programma's moet begeleiden, maar vooral coördinerende taken zal moeten vervullen. In functie van het aantal volle uren worden bijkomende coördinatoren subsidiabel bij prestaties van 5.500 uren en van 7.500 uren.

Het hiernavolgend schema geeft een beeld van het subsidiabele personeelsbestand van een landelijke instelling of een landelijk samenwerkingsverband

Uren	Educatieven	Coördinatoren	Administratieven
3000	6	1	2
3500	7	1	2
4000	8	1	2
4500	9	1	3
5000	10	1	3
5500	11	2	3
6000	12	2	4
6500	13	2	4
7000	14	2	4
7500	15	3	5
8000	16	3	5

Dit artikel voorziet voor een erkende instelling in de mogelijkheid om een subsidiabel educatief personeelslid om te zetten in nevenambtelijke medewerkers.

De niet-landelijke instelling krijgt slechts één bijkomende educatieve kracht gesubsidieerd. Het hiernavolgende schema geeft een beeld van het subsidiabele personeelsbestand van een niet-landelijke instelling :

Uren	Educatieven	Coördinatoren	Administratieven
5000	10	1	3
5500	11	1	3
6000	12	1	4
6500	13	1	4
7000	14	1	4
7500	15	1	5
8000	16	1	5

Artikel 20

Dit artikel legt een dubbele rem op de uitbreiding van het subsidiabele personeelsbestand. De instelling kan slechts uitbreiden met hoogstens een 1/2 personeelsfunctie per jaar. Een volgende halve schijf van uren moet volledig zijn opgevuld gedurende 1 jaar alvorens van uitbreiding met een 1/2 personeelsfunctie sprake kan zijn.

De beperking van het subsidiabele personeelsbestand gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar. In het andere geval zou de instelling geconfronteerd worden met ten onrechte uitgekeerde subsidies die moeten terugbetaald worden.

Artikel 21

De instellingen kunnen worden uitgenodigd om mee te werken aan het prioriteitenbeleid van de Vlaamse regering. Hiervoor kan de Vlaamse regering stimulerende maatregelen uitwerken.

Artikel 22

Dit artikel regelt de uitbetalingen van de voorschotten. Het neemt de bepalingen van het zogenaamde decreet Breyne, zoals gewijzigd, over.

Artikel 23

Dit artikel sluit dubbele subsidiëring uit op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij aansluitend worden ook programma's die in samenwerking met commerciële organisaties worden opgezet – en waarbij via overeenkomsten belangrijke eigen inkomsten worden gegenereerd – niet voor subsidiëring in aanmerking genomen.

Artikel 24

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 25

Waar de sanctionering voorzien in artikel 11 betrekking heeft op het niet-naleven van een aantal formele erkenningsnormen, regelt dit artikel – via meer genuanceerde sancties dan de opheffing van de erkenning – een aantal mogelijke onregelmatigheden bij de aankondiging van de programma's, de realisatie ervan en de rapportering erover. Een voorbeeld kan één en ander verduidelijken.

In juni 1996 wordt via inspectie ter plaatse vastgesteld dat een aangekondigd programma ten belope van 50 uur niet doorgaat volgens de door de instelling aangekondigde gegevens (plaats, datum, uur, . . .) zonder dat de administratie hiervan tijdig op de hoogte werd gebracht.

Sanctionering :

1. geen personeelsuitbreiding voor het werkingsjaar 1997 ;
2. 50 uur is in het hypothetisch geval één procent van de uren die de instelling in functie van een subsidiabel personeelsbestand van 10 educatieve functies moet presteren ; dit percentage (14) wordt toegepast op de globale subsidie van het vorige werkingsjaar (1995) en wordt in mindering gebracht op de subsidie van het lopende werkingsjaar (1996).

Artikel 26

Bij de inwerkingtreding van dit decreet vervallen het decreet van 1978, het vijfde decreet en het koninklijk besluit van 1967.

Artikel 27

Dit artikel regelt de situatie van de organisaties die op dit ogenblik als instelling voor volkswontwikkelingswerk actief zijn in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Voor deze organisaties geldt een overgangsperiode van drie jaar. Het referentiejaar voor deze organisaties is 1993 en de in dat werkingsjaar aangekondigde en aanvaarde programma's.

De nominatim ingeschreven organisaties die instellingsgericht werken, beschikken eveneens over een overgangsperiode van drie jaren. Dit geldt eveneens voor verenigingen voor volkswontwikkelingswerk.

Gedurende deze overgangsperiode moeten deze organisaties die nog niet voldoen aan de minimale erkenningsdrempel, voldoen aan de werkingscriteria van dit decreet.

De wijze van subsidiëring verloopt voor deze organisatie in functie van het aandeel van hun werking in de vereiste minimale erkenningsdrempel.

Artikel 28

Dit artikel regelt de situatie van de organisaties die, bij de inwerkingtreding van dit decreet, erkend kunnen worden omdat zij volledig beantwoorden aan de normen van het voorliggende decreet.

Zij behouden gedurende de eerste drie jaren minstens de subsidies waarop zij voor 1994 recht hebben. Met uitzondering van de coördinerende functies zijn gedurende deze periode van drie jaar geen personeelsuitbreidingen mogelijk.

Artikel 29

Dit artikel verzekert de continuïteit in de uitkering van de subsidies door voor de toepassing van de voorschottenregeling de basisjaren voor berekening vast te stellen.

Artikel 30

Gelet op de termijn voorzien in artikel 10 kunnen nieuwe instellingen slechts een aanvraag indienen in 1996 (uiterlijk voor 1 mei) met het oog op een eventuele erkenning op 1 januari 1997.

Artikel 31

Het decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1995.

L. GOUTRY

A. SCHELLENS

VOORSTEL VAN DECREET

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° volksontwikkelingswerk : een vorm van sociaal-cultureel werk voor volwassenen, waarbij de deelnemers leren kennis, inzicht en vaardigheden te vergroten voor zichzelf of voor anderen, met het oog op hun persoonsontplooiing en hun functioneren in de samenleving ; programma's met het oog op het behalen van een diploma of een certificaat en programma's in het kader van beroepsopleiding zijn uitgesloten ;

2° instelling : een privaatrechtelijke organisatie die, vanuit haar eigen specifieke en statutair bepaalde doelstellingen, programma's volksontwikkelingswerk aanbiedt aan personen, groepen of andere organisaties ;

3° programma : een door een instelling zelf opgezette en vooraf aangekondigde activiteit die een groep deelnemers in staat stelt, onder deskundige begeleiding, kennis, inzicht, vaardigheden of vermogen tot expressie te verwerven of te bevorderen inzake een duidelijk vooropgesteld onderwerp ; een programma is gekenmerkt door continuïteit in methodische opbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding ; programma's bevatten in hun totaliteit verschillende onderwerpen, hetzij betreffende persoonsontwikkeling, hetzij betreffende maatschappelijke integratie en participatie, hetzij betreffende beide ;

4° bijzondere doelgroepen : personen en groepen met een handicap en/of in een situatie van kansarmoede die willen participeren aan volksontwikkelingswerk en die vanwege een handicap en/of een situatie van kansarmoede, zoals de langdurige werkloosheid, daar in verminderde mate toe in staat zijn ;

5° administratie : de afdeling die verantwoordelijk is voor het volksontwikkelingswerk ;

6° commissie : de sectorale adviescommissie voor het volksontwikkelingswerk.

Artikel 3

Binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten en onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden, verleent de Vlaamse regering subsidies aan erkende instellingen van volksontwikkelingswerk.

HOOFDSTUK II

Erkenning

Artikel 4

§ 1. De instelling van volksontwikkelingswerk heeft een zelfstandige werking en moet volgens haar statuten opgericht zijn om volksontwikkelingswerk te bedrijven. De statuten vermelden tevens het doelpubliek.

§ 2. Vanuit de statutair bepaalde doelstellingen en doelpublieken biedt de instelling programma's aan voor deelnemers die zij ofwel zelf rechtstreeks recruteert via open inschrijvingen, ofwel onrechtstreeks via overeenkomsten op vraag van derden.

Artikel 5

§ 1. De instelling moet het volksontwikkelingswerk organiseren binnen het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§ 2. Het volksontwikkelingswerk dat georganiseerd wordt in het Franse taalgebied, het Duitse taalgebied of in Nederland kan hoogstens 5 percent van het totaal aantal uren programma's bedragen.

§ 3. De in § 2 vastgestelde maximumgrens geldt niet voor de instellingen die in het Franse of Duitse taalgebied over een vaste infrastructuur beschikken.

Artikel 6

De instelling moet bovendien :

1° opgericht zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel of van een instelling van openbaar nut, waarbij de zetel in het Nederlandse taalgebied ligt of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en waarbij de raad van bestuur uit minstens negen leden bestaat ; de raad van bestuur telt minstens één en hoogstens één derde gesubsidieerde personeelsleden ;

2° a) ofwel, als het een landelijke instelling betreft, in het jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning minstens drieduizend uur programma's gerealiseerd hebben ; een instelling ontwikkelt een landelijke werking door hetzij programma's te brengen in minstens vier provincies, hetzij deelnemers te betrekken uit minstens vier provincies, met dien verstande dat geen provincie meer dan 50 percent van het te realiseren urentotaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen ;

b) ofwel, als het een niet-landelijke instelling betreft, in het jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning minstens vijfduizend uur programma's gerealiseerd hebben ; een niet-landelijke instelling is een pluralistisch initiatief ; voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aangezien als een provincie ;

3° op het ogenblik van de erkenning beschikken over minstens zes educatieve en twee administratieve personeelsleden ;

4° een boekhouding voeren en deze zodanig organiseren dat de financiële controle in verband met de aanwending van de subsidies mogelijk is ; de Vlaamse regering kan een boekhoudkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opleggen ;

5° jaarlijks de rekeningen van het vorige jaar met de nodige bewijsstukken overleggen evenals een door de algemene vergadering goedgekeurde sluitende begroting ; uit de afrekening moet blijken dat de instelling, rekening houdend met eigen middelen, sluitend of batig kan werken ;

6° jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd programma en werkingsverslag met de nodige bewijsstukken overleggen ;

7° aanvaarden dat de administratie de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoekt ;

8° zich verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de instelling, haar bestuurders en medewerkers.

Artikel 7

§ 1. Samenwerkingsverbanden van minstens twee zelfstandige instellingen kunnen als één instelling worden erkend, wanneer de samenwerkende instellingen samen aan de voorwaarden van de artikelen 2 tot en met 6 beantwoorden en bovendien :

1° zich richten tot een gelijksoortige doelgroep en/of gelijksoortige doelstellingen nastreven ;

2° onderlinge afspraken maken omtrent het aanbod van programma's ;

3° beschikken over een educatief personeelslid zoals bedoeld in artikel 19, § 1, 3°.

§ 2. Samenwerkingsverbanden, zoals bedoeld in § 1, worden opgericht op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel of van een instelling van openbaar nut.

§ 3. Samenwerkingsverbanden kunnen enkel tot stand gebracht worden door zelfstandige organisaties, die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, gesubsidieerd worden in het kader van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

§ 4. Samenwerkingsverbanden kunnen enkel opgericht worden op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet en gedurende de overgangsperiode, bepaald in artikel 27.

§ 5. Dit artikel geldt niet voor de niet-landelijke instellingen, bedoeld in artikel 6, 2°, b).

Artikel 8

§ 1. De erkenning is voorts afhankelijk van de volgende voorwaarden waaraan de programma's moeten voldoen :

1° minstens 70 percent van de programma's moet zo worden georganiseerd dat per periode van zes weken minstens zes volle uren worden gegeven, waarbij ieder onderdeel minstens twee volle uren duurt ; de duur van de overige programma's bedraagt minstens negentig minuten ;

2° de programma's van artikel 8, § 1, 1°, worden elk afzonderlijk gevolgd door minstens tien deelnemers, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemers en het totaal aantal cursussen op jaarbasis minstens twaalf bedraagt ;

3° per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie worden jaarlijks minstens vijfhonderd uur aan programma's

georganiseerd ; voor een halve educatieve personeelsfunctie wordt het vereiste aantal uren van vijfhonderd naar tweehonderd vijftig gebracht ; de helft van de uren moet door de gesubsidieerde educatieve personeelsleden zelf geleid worden, met uitzondering van de uren die overeenstemmen met de personeelsfunctie bedoeld in artikel 19, § 3 ; de norm geldt voor de gesubsidieerde educatieve personeelsleden als groep ;

4° per dag worden voor een educatief medewerker niet meer dan negen uur in aanmerking genomen ;

5° ieder programma moet vooraf in de voorgeschreven vorm ter kennis worden gebracht van de administratie, met vermelding van de begeleiding, van het aantal uren en met opgave van begin- en einduur ;

6° de instelling en/of het samenwerkingsverband moet de betrokkenheid bij de organisatie van het programma kunnen aantonen ;

7° een programma wordt in zijn geheel georganiseerd voor eenzelfde deelnemersgroep ;

8° per programma wordt op de plaats waar het programma georganiseerd wordt, een presentielijst van de deelnemers ter beschikking gehouden van de administratie ; het wervingsmateriaal, waaruit de betrokkenheid van de instelling bij het programma, zoals bedoeld in 6°, moet blijken, en waardoor de kennis van de deelnemer omtrent de identiteit van de instelling die het programma organiseert, aanneemelijk wordt gemaakt, wordt op het secretariaat van de instelling ter beschikking gehouden van de administratie.

§ 2. Programma's van minstens zes uur kunnen gesplitst worden :

1° als het aantal deelnemers dit mogelijk maakt op basis van een verhouding van minstens tien deelnemers per gesplitst programma ;

2° als dit vooraf als dusdanig aan de administratie wordt meegedeeld ; de gesplitste programma's gelden als aparte programma's.

Programma's van minstens zes uur kunnen, behoudens de voorwaarden vermeld in het eerste lid om methodologische redenen als volgt gesplitst worden :

1° als uit de aankondiging van het programma duidelijk is dat minstens de helft van het programma wordt opgesplitst wordt, het programma ten belope van het totaal aantal uren in aanmerking genomen voor splitsing ;

2° als uit de aankondiging duidelijk is dat minder dan de helft van het programma wordt opgesplitst, wordt het reële opgesplitste aantal uren in aanmerking genomen voor splitsing.

§ 3. Programma's die liggen in het domein van ontspanning, gezelligheid, ontmoeting en hobbybeoefening, komen niet voor subsidiëring in aanmerking.

Kook- en taalprogramma's komen in aanmerking wanneer zij verantwoord kunnen worden in het kader van een programma dat minstens twaalf uur duurt en op voorwaarde dat ze niet meer dan één derde van de totale duur van het programma innemen.

Artikel 9

Als een instelling een werking ontplooit ten behoeve van bijzondere doelgroepen, zoals bepaald in artikel 2, 4°, gelden volgende afwijkingen :

1° voor een instelling die uitsluitend ten behoeve van bijzondere doelgroepen programma's brengt zoals bedoeld in artikel 8, § 1, worden de uren dubbel geteld, op voorwaarde dat minstens 70 percent van deze uren ingevuld wordt met deelnemers uit de bijzondere doelgroep ;

2° voor een instelling die occasioneel ten behoeve van bijzondere doelgroepen programma's brengt zoals bedoeld in artikel 8, § 1, worden de uren tot hoogstens 10 percent van het totaal aantal gesubsidieerde uren van de instelling, dubbel geteld ;

3° de programma's bedragen minstens één uur ;

4° de programma's worden gevolgd door minstens zes deelnemers uit de bijzondere doelgroep, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemers en het totaal aantal cursussen op jaarbasis minstens acht bedraagt.

Artikel 10

De instelling of het samenwerkingsverband moet bij de administratie de aanvraag tot erkenning indienen voor 1 mei van het desbetreffende jaar. Zij moet kunnen aantonen dat ze voldoet aan de voorwaarden van dit decreet. De instelling of het samenwerkingsverband moet de programma's, zoals bedoeld in de artikelen 2 tot en met 9, hebben georganiseerd gedurende minstens één jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning. De erkenning gaat in vanaf 1 januari daaropvolgend.

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering verleent de erkenning en heft deze op wanneer de instelling niet meer voldoet aan de vereisten vervat in de artikelen 4 en 6 van dit decreet.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt nader, de commissie gehoord, de procedure met betrekking tot de opheffing van de erkenning.

HOOFDSTUK 111**Subsidiëring****Artikel 12**

De subsidiëring voor zowel een instelling als voor een samenwerkingsverband, zoals bedoeld in artikel 7, bestaat uit een vaste basissubsidie, uit een werkingssubsidie en uit een personeelssubsidie.

Artikel 13

De vaste basissubsidie bedraagt vierhonderdvijftigduizend frank.

Artikel 14

§ 1. De personeelssubsidie bedraagt 95 percent van de salarisschalen van de bijlage bij dit decreet. Deze salarisscha-

len gelden als forfaitaire bedragen voor de berekening van de subsidies.

§ 2. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn samengesteld uit volgende loonkostelementen : het brutobedrag van het jaarsalaris, het brutobedrag van het jaarlijkse vakantiegeld volgens het private stelsel en de bijdragen die door de werkgever gestort moeten worden met toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 3. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn geïndexeerd overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Op 1 november 1994 bedraagt de uitbetalingscoëfficiënt 1,1487.

§ 4. In afwachting van een eigen collectieve arbeidsovereenkomst voor de sector van het sociaal-cultureel werk, worden vanaf de inwerkingtreding van dit decreet de salarisschalen geïndexeerd overeenkomstig het aanvullend nationaal paritair comité voor bedienden nr. 218.

§ 5. De instellingen zijn ertoe gehouden de collectieve arbeidsovereenkomst voor het sociaal-cultureel werk na te leven. De verplichtingen van de werkgever, als gevolg van die afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst, kunnen, na akkoord van de Vlaamse regering, in de salarisschalen opgenomen worden.

§ 6. De personeelssubsidie wordt alleen toegekend als per gesubsidieerde personeelsfunctie het bewijs geleverd wordt van voldoende personeelsuitgaven. De instellingen moeten toestaan dat de bewijsstukken daaromtrent worden nagezien.

§ 7. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, bepalen van welke specifieke diploma's of bekwaamheidsbewijzen de personeelsleden naargelang van hun functie houder moeten zijn en welke bijscholings- of vormingsprogramma's eventueel gevolgd moeten worden.

Artikel 15

§ 1. Voor de berekening van de personeelssubsidie gelden de volgende salarisschalen :

1° voor de functie van directeur : universitair diploma salarisschaal E1 van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit salarisschaal E3 van de bijlage bij dit decreet ;

2° voor de educatieve functies universitair diploma salarisschaal E2 van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit : salarisschaal E4 van de bijlage bij dit decreet ;

3° voor de administratieve functies minstens een getuigschrift van het hoger secundair of een daarmee gelijkgesteld bekwaamheidsbewijs : salarisschaal A1 van de bijlage bij dit decreet.

§ 2. De personeelsleden van een instelling worden gesubsidieerd op basis van de salarisschalen van de bijlage bij dit decreet op grond van hun functie in de instelling, hun opleiding en hun anciënniteit.

§ 3. Bij vervanging van een personeelslid of bij opsplitsing van een voltijdse personeelsfunctie in deeltijdse, in de loop van een werkingsjaar, blijft gedurende het ganse werkingsjaar

de salarisschaal van de titularis(sen) van de personeelsfunctie, op datum van 1 januari van het lopende jaar, van toepassing op die personeelsfunctie.

§ 4. De personeelsleden, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden en niet beantwoorden aan de in § 1 gestelde opleidingsvereisten, worden gesubsidieerd op basis van de laagste met de respectievelijke functie overeenstemmende salarisschaal, zoals bedoeld in artikel 15, § 1.

§ 5. Voor de personeelsfunctie, die overeenkomstig artikel 19, § 3, opgesplitst wordt, geldt een forfaitaire subsidie van één miljoen tweehonderdduizend frank.

Artikel 16

§ 1. Voltijdse personeelsleden kunnen vervangen worden door deeltijdse personeelsleden. Deeltijds is minstens halftijds.

§ 2. Alleen personeelsfuncties met minimaal een halftijdse bezetting zijn subsidiabel. Deeltijdse tewerkstelling komt voor subsidiëring in aanmerking op voorwaarde dat zij binnen een educatieve of een administratieve personeelsfunctie minstens halftijds is.

§ 3. De bepalingen van § 1 en § 2 gelden niet voor de personeelsfunctie, bedoeld in artikel 19, § 3.

Artikel 17

§ 1. De werkingssubsidie bedraagt tweehonderdvijftigduizend frank per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie. Zij bedraagt honderdvijfentwintigduizend frank per gesubsidieerde halve educatieve personeelsfunctie.

§ 2. Per schijf van zeshonderd uur, die worden gerealiseerd via een aanbod van programma's die minstens zestig uur bedragen, ontvangt de instelling een bijkomende jaarlijkse subsidie van honderdduizend frank.

Artikel 18

De bedragen in de artikelen 13, 15 en 17 kunnen worden aangepast aan het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen. De bedragen die van toepassing zijn op 1 december 1994, zijn uitgedrukt tegen 100 percent.

Artikel 19

§ 1. Voor de berekening van de personeelssubsidies gelden volgende normen :

1° het aantal subsidiabele educatieve personeelsfuncties is begrensd door het aantal gerealiseerde uren, met dien verstande dat jaarlijks minstens vijfhonderd uur per educatieve personeelsfunctie vereist zijn ;

2° per schijf van zevenhonderdvijftig gerealiseerde uren wordt één halve administratieve personeelsfunctie gesubsidieerd ;

3° elke instelling die en elk samenwerkingsverband dat beantwoordt aan de minimale erkenningsdrempel van drieduizend uur, krijgt een extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd.

§ 2. De erkende landelijke instelling en het erkende landelijke samenwerkingsverband krijgen een tweede extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd vanaf de jaarlijkse realisatie van vijfduizend vijfhonderd uur programma's. Zij krijgen een derde extra educatieve personeelsfunctie vanaf de jaarlijkse realisatie van zeventuizend vijfhonderd uur programma's.

§ 3. De instelling en het samenwerkingsverband die op jaarbasis minstens drieduizend vijfhonderd uur programma's organiseren, kunnen één voltijdse educatieve personeelsfunctie omzetten in educatieve medewerkers in bij-ambt.

§ 4. De erkende niet-landelijke instelling, bedoeld in artikel 6, 2°, b), krijgt één extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd.

Artikel 20

Als de stijging van het aantal gerealiseerde uren zulks wettigt, staat de Vlaamse regering, overeenkomstig de in artikel 19 bepaalde normen, aan de instelling of het samenwerkingsverband een uitbreiding toe van het subsidiabele personeelsbestand. De uitbreiding gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar. Met uitzondering van de extra educatieve personeelsfuncties, bedoeld in artikel 19, § 1, 3°, § 2 en § 4, kan de uitbreiding per jaar hoogstens een halve personeelsfunctie omvatten.

Het subsidiabele personeelsbestand wordt verminderd zodra de in artikel 19 bepaalde normen niet meer worden gehaald ; de beperking gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar.

Artikel 21

In het kader van haar prioriteitenbeleid kan de Vlaamse regering de instellingen en de samenwerkingsverbanden verzoeken om vanuit de eigen statutaire doelstellingen binnen hun jaarwerking een bijdrage te leveren om het prioriteitenbeleid te realiseren. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, hiervoor stimulerende maatregelen uitwerken.

Artikel 22

Onder voorbehoud dat de ingediende begroting is goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden voor het begrotingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd, vier driemaandelijkse voorschotten uitbetaald. Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidie, toegekend voor het voorlaatste begrotingsjaar, mits de Vlaamse regering de afrekening van dit voorlaatste gesubsidieerde werkingsjaar heeft goedgekeurd.

Voor instellingen die twee of meer jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar en die tijdens de laatste twee jaar een toezegging hebben ontvangen voor een uitbreiding van het subsidiabel personeelsbestand en dit ook effectief hebben uitgevoerd, wordt het in het eerste lid vermelde voorschot verhoogd met 22,5 percent van de subsidie waarop de instelling aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar voor zover het de uitbreiding van het subsidiabele personeelsbestand betreft.

Voor instellingen die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk

voorschot één vijfde van de subsidie waarop de instelling aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerd werkingsjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de overgelegde betalingsbewijzen. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht van de voorschotten van het volgende werkingsjaar.

Artikel 23

§ 1. Programma's die al door de Vlaamse regering zijn gesubsidieerd, krijgen geen subsidies op basis van dit decreet.

§ 2. Programma's in samenwerking met commerciële organisaties komen niet in aanmerking voor subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 24

De Vlaamse regering bepaalt, de commissie gehoord, de nadere regeling van de uitkering van de verschillende subsidies.

Artikel 25

Bij onregelmatigheden in de aangifte, het realiseren of de rapportering betreffende de werking, zoals bedoeld in de artikelen 8 en 9, kan de Vlaamse regering als volgt sanctioneren :

1° verbod tot personeelsuitbreiding het jaar volgend op de onregelmatigheid ;

2° een vermindering van de subsidie van het lopende werkingsjaar in verhouding tot de vastgestelde onregelmatigheid.

HOOFDSTUK IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 26

Opgeheven worden :

1° het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidie-regeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, zoals gewijzigd ;

2° het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidie-regeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk, zoals gewijzigd ;

3° het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volksontwikkeling, zoals gewijzigd.

Artikel 27

§ 1. De organisaties die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend zijn op basis van één der in artikel 26 vermelde reglementeringen, alsook organisaties erkend en gesubsidieerd op basis van het decreet van 4 juli 1975 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalige sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, beschikken over een termijn van maximum drie kalenderjaren om zich te conformeren aan artikel 6, 2°, a) en b), van dit decreet.

§ 2. Instellingen voor volksontwikkelingswerk die bij de inwerkingtreding van dit decreet ad nominatim zijn ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onder programma 43.2, beschikken eveneens over een termijn van drie kalenderjaren om zich te conformeren aan artikel 6, 2°, a) en b), van dit decreet.

§ 3. Gedurende deze overgangsperiode van drie kalenderjaren zijn voor de in § 1 en § 2 bedoelde organisaties de overige werkingscriteria, vervat in dit decreet, van toepassing.

§ 4. Gedurende deze overgangsperiode van drie kalenderjaren gelden voor de in § 1 en § 2 bedoelde organisaties de volgende specifieke subsidiëeringscriteria :

1° voor de vaststelling van de vaste basissubsidie geldt een proportionele berekening, rekening houdend met het aandeel van het aantal gepresteerde schijven van tweehonderdvijftig uur in de vereiste erkenningsnorm van drieduizend uur ;

2° voor de vaststelling van de personeelssubsidie geldt als minimumberekeningseenheid een halftijdse educatieve functie per gepresteerde schijf van tweehonderdvijftig uur ;

3° de werkingssubsidie wordt berekend in verhouding tot het aantal halftijdse en/of voltijdse educatieve personeelsfuncties.

§ 5. Voor de organisaties, erkend op basis van één der in artikel 26 vermelde reglementeringen, worden bij de erkenningsaanvraag enkel de overeenkomstig de respectieve werkingscriteria aangekondigde en aanvaarde activiteiten voor het werkingsjaar 1993 in rekening gebracht.

Artikel 28

Wat de subsidiëring betreft, gelden op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet voor de erkende instellingen en samenwerkingsverbanden van instellingen de volgende principes :

1° voor de eerste drie werkingsjaren ontvangen zij telkens minstens een subsidiebedrag gelijk aan het subsidiebedrag waarop zij krachtens de reglementering, vermeld in artikel 26, voor het werkingsjaar 1994 recht hebben ; voor het samenwerkingsverband worden de subsidiebedragen van de deelnemende instellingen bedoeld ;

2° met uitzondering van de personeelsuitbreiding die betrekking heeft op de extra educatieve personeelsfuncties bedoeld in artikel 19, § 1, 3°, § 2 en § 4, worden gedurende de eerste drie werkingsjaren geen personeelsuitbreidingen toegestaan.

Artikel 29

In de werkingsjaren 1995 en 1996 gelden voor de toepassing van artikel 22, wat betreft de berekening van de voor-

schotten per instelling, als voorlaatste jaar respectievelijk het werkingsjaar 1993 en het werkingsjaar 1994.

Artikel 30

Nieuwe instellingen kunnen ten vroegste erkend worden vanaf het werkingsjaar 1997.

Artikel 31

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1995.

L. GOUTRY

A. SCHELLENS

BIJLAGE

**Bijlage bij het decreet
houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk**

Tabel van de salarisschalen
van de personeelsleden van de instellingen voor volksontwikkelingswerk

1. Salarisschaal E 1

Anciënniteit	1 november 1994
00	1.353.377
01	1.397.742
02	1.442.106
03-04	1.486.470
05-06	1.569.477
07-08	1.652.483
09-10	1.735.491
11-12	1.818.496
13-14	1.901.504
15-16	1.984.509
17-18	2.067.517
19-20	2.150.522
21-22	2.233.529
23-24	2.316.536
25	2.399.542

2. Salarisschaal E 2

Anciënniteit	1 november 1994
00	1.270.372
01	1.314.736
02	1.359.101
03-04	1.403.466
05-06	1.486.471
07-08	1.569.479
09-10	1.652.487
11-12	1.735.493
13-14	1.818.499
15-16	1.901.506
17-18	1.984.515
19-20	2.049.521
21-22	2.150.526
23-24	2.233.536
25	2.316.542

3. Salarisschaal E 3

Anciënniteit	1 november 1994
00	1.270.370
01	1.306.149
02	1.341.926
03-04	1.377.704
05-06	1.436.380
07-08	1.495.056
09-10	1.553.734
11-12	1.612.410
13-14	1.671.087
15-16	1.729.763
17-18	1.788.439
19-20	1.847.116
21-22	1.905.794
23-24	1.964.469
25-26	2.023.145
27	2.081.822

4. Salarisschaal E 4

Anciënniteit	1 november 1994
00	1.077.168
01	1.112.945
02	1.148.723
03-04	1.184.501
05-06	1.243.177
07-08	1.301.854
09-10	1.360.531
11-12	1.419.208
13-14	1.477.884
15-16	1.536.560
17-18	1.595.236
19-20	1.653.914
21-22	1.712.590
23-24	1.771.266
25-26	1.829.943
27	1.888.620

5. Salarisschaal A 1

Anciënniteit	1 november 1994
00	879.442
01	897.108
02	914.572
03-04	931.938
05-06	949.303
07-08	972.451
09-10	1.018.749
11-12	1.065.045
13-14	1.105.558
15-16	1.146.071
17-18	1.186.583
19-20	1.227.096
21-22	1.267.609
23-24	1.308.121
25-26	1.348.634
27-28	1.389.148
29	1.429.659

Gezien om gevoegd te worden bij het decreet van [. . .] houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk.
